ISAIAS MIT GLOSSA ORDINARIA, UNVOLLSTäNDIG
Entstehungsort unbestimmt, 12. Jh.
Seite 62v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35468
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

Ydolũ nuchẽ. uõ abice
meme ẽntoris tui. ne fa
cias t̃ uuuriã. ut adorel
opa manuũ tuarum.

ut aiam suã nec; dic̃ forte ũdatũ
ẽ in dexterã mea. Oeniro hoy iacob
usit qm̃ seruus mus es tu, formau
te seruus meus es tu usit ũ obluuisc̃is
mei. deleui ut nubẽ iniquitates
tuas. iq̃si nebulã peccã tua. Reditte
ad me qm̃ redemi te. Laudate celi
qm̃ fecẽ dus. Iubilate extrema tre.
Resonate montes laudationẽ. salt
roẽ luguli et. qm̃ redemit dus ia
cob. usit glorẽ. ait dus ds. qui dic
dus redemptor tuus. formator tuus
er uno. ego sum dus faciens oia. extren
dens celos solus. stabliens tra. et nulli

ꝓ fortitudo.
ꝓ os ũ debet. ꝓ qa ydolũ nuchẽ. ꝓ facio.
ꝓ in ope meo. ꝓ tu aũ
ꝓ uo. ꝓ ũ ydolũ..
ꝓ uo. ꝓ gr.
ꝓ ẽtrouis tui. ꝓ q̃ sol calore dissoluit.
bo. ꝓ facile. ꝓ imprimũ.
t̃ uentu rapiente renuantur. ꝓ in ceptũ. ꝓ pentendo.
q̃ si fecerit celum terrã. uoca eleuãca. insaluire tua lerab unt.
ꝓ sanguine filij. ꝓ uo. ꝓ angli.
ꝓ miam cli iacob. ꝓ angli q̃ habitauerũt; ꝓ ꝓ fr. t̃
ꝓ t̃ poteritates q̃ly pacrant̃ fundamta tre.
apli. ꝓ hẽ sup q̃ alij ꝓsistit. ꝓ in. sup edificiem sup funda
ꝓ sup ioresl sci. ꝓ apli fideles.
mtu apl̃ar. ip. rc. ꝓ mare unigenti.
ꝓ electi uiuacia ꝑdtu.
ꝓ ap̃ dan. ꝓ holes. t̃ fica.
ꝓ sup locus ẽ
ꝓ fuiũ ũ ex
ꝓ an qm̃ ẽsl. ꝓ q̃ ũ bũ possũ ꝓ facẽ q̃ ex tach edos sol.
ꝓ ego sum dus faciens oia. extren
cludit. nec spm qui unũ fr. si ydolũ.
ꝓ dez.

de ydolor sub
ũsione. ut ste
lis penitentiis
redemptione. nẽ
aũ deponen
tie sue mag
nitudine. ne
qs dubitet de
saluatione